

Het hervormen van de Europese visserij - tijd voor verandering

De Europese Unie (EU) zou een leider kunnen zijn voor invoering van duurzaam vissen in eigen wateren en daarbuiten. In de plaats daarvan worden de meeste EU-visbestanden overbevist en zijn de importniveaus in combinatie met de vlootactiviteiten tot ver buiten de EU-wateren op een dusdanig niveau dat de impact van wanbeleid niet alleen wordt gevoeld binnen de Unie maar ook door de gemeenschappen in landen daarbuiten. Veel van deze gemeenschappen hebben vis als hun belangrijkste bron van voedsel en inkomsten.

De hervorming van het Gemeenschappelijk Visserijbeleid (GVB) van 2012 biedt een unieke kans om overbevissing een halt toe te roepen, destructieve vispraktijken te stoppen en een eerlijk en een rechtvaardig gebruik van gezonde visvoorraden mogelijk te maken. Als de politieke moed voor een diepgaande en sectorgerichte hervorming weer ontbreekt zal dit de toestand van de bestanden, de achteruitgang van het marineecosysteem en de aftakeling van de visindustrie alleen maar verergeren. De Europese Commissie zelf zei in zijn Green Paper van 2009 dat een "drastische verandering ... nodig is om de huidige situatie om te keren."

ecologische en sociale criteria moeten worden toegepast wanneer de toegang tot visbestanden wordt bepaald?). Deze beslissingen moeten worden genomen door de Raad en het Parlement.

- **Stap 2:** het bepalen van de beschikbare visbronnen (hoeveel vis mag er gevangen worden?). Dit moet gebeuren door wetenschappelijke instanties die rekening houden met bestaande kennis.
- **Stap 3:** het bepalen van de hoeveelheid en het type viskracht (hoe moet er worden gevist?). Dit moet gebeuren door wetenschappelijke en managementinstanties.
- **Stap 4:** het toekennen van toegang tot de bestanden (wie mag wanneer vissen?). Dit moet gebeuren op plaatselijk en/of regionaal niveau en gebaseerd op duidelijke ecologische en sociale criteria, afgesproken in stap 1.

Voorgesteld beleid

OCEAN2012 is een alliantie van niet-gouvernementele organisaties gewijd aan het hervormen van de Europese visserij. Het stelt een fundamenteel nieuwe, principiële georiënteerde aanpak van het visserijbeheer in de EU-wateren en wereldwijd voor de Europese vloot voor. OCEAN2012 zet zich in voor een gemeenschappelijk visserijbeleid waarin:

- ecologische duurzaamheid als overkoepelend principe voorop wordt gesteld; zonder dit principe is economische en sociale duurzaamheid onmogelijk;
- gegarandeerd wordt dat beslissingen op het juiste niveau en op een transparante manier worden genomen, waarbij de stakeholders werkelijk worden betrokken;
- gezorgd wordt voor een duurzame viscapaciteit op EU- en regionaal niveau;
- de toegang tot visbestanden voorwaardelijk wordt gemaakt aan ecologische en sociale criteria;
- gegarandeerd wordt dat publieke fondsen enkel worden gebruikt ter ondersteuning van het openbaar nut en voor het opvangen van de sociale impact van de overgang naar duurzame visserij.

Wie moet de toelating krijgen om wat, waar, hoe en wanneer te vissen?

De antwoorden op deze fundamentele vragen vormen de kern van de veranderingen die wij voorstellen voor het vernieuwde GVB. OCEAN2012 stelt voor om een aantal hiërarchische stappen in beslissingsproces in te bouwen:

- **Stap 1:** het bepalen van algemene, langetermijndoelstellingen (Hoe groot moeten de visbestanden minimaal zijn?, Welke

OCEAN2012 heeft een reeks van vijf introductiedocumenten opgesteld die ingaan op wat wij beschouwen als de belangrijkste gebieden waar verandering nodig is. Hierin beschrijven wij de stappen die volgens ons genomen moeten worden hervormingsproces:

Introductie 2: Aandacht voor het milieu - in het belang van de mensen

Het primaire doel van het nieuwe GVB is het bewerkstelligen van een ecologische en sociaal duurzame visserij in de gemeenschapswateren en op alle plaatsen waar de EU-vloot actief is. De ecologische doelstellingen moeten prioriteit krijgen, zodat sociale en economische doelen op lange termijn kunnen worden behaald. Als we nu actie ondernemen om een gezond marineecosysteem te bereiken kan dit betekenen dat we op korte termijn sociale en economische opofferingen moeten doen. Maar als we dit na laten brengen we het voortbestaan van alle bestanden en de toekomst van de hele sector in gevaar. De voorzorgsaanpak (zoals omschreven in de VN Fish Stocks Agreement van 1995) en de ecosysteembenadering (zoals omschreven in de Kaderrichtlijn Marine Strategie) moeten elk toekomstig GVB onderbouwen. Verder stelt OCEAN2012 voor om het huidige managementinstrument voor visserij, de Maximum Sustainable Yield (MSY - maximale duurzame opbrengst) enkel als overgangsdool te gebruiken. Voor het veiligstellen van overvloedige voorraden op lange termijn moeten meer en terughoudender managementdoelen worden bepaald.

Introductie 3: Garanties voor goed beheer

Dat het GVB er niet in is geslaagd haar doelstellingen te behalen kan grotendeels worden toegeschreven aan de manier waarop beslissingen worden genomen. Op dit moment worden zelfs zeer gedetailleerde beheersmaatregelen op het hoogste politieke niveau genomen: door de Raad van ministers en het Europese parlement. Beide instanties worden grotendeels gestuurd door korte termijn belangen, vaak van nationaal of regionaal economische aard. Om een duurzame visserij op lange termijn te bereiken, stelt OCEAN2012 voor dat de Raad van ministers en het Europese parlement zich richten op de overkoepelende visie en de doelstellingen van het GVB en dat de gedetailleerde implementering wordt overgelaten aan beter geplaatste instanties, zoals de Commissie, Lidstaten of gedecentraliseerde managementinstanties. We dringen er sterk op aan dat wordt geluisterd naar wetenschappelijk advies over visserijlimieten, nu worden die door de Raad met gemiddeld 50% per jaar overschreden. Een goed beleid behelst ook transparantie, sterke betrokkenheid van stakeholders, openbare toegang tot gegevens over vangsten, vaartuigen en vloot en betrouwbare controle- en nalevingmechanismen.

Introductie 4: Verantwoord vissen belonen met prioritaire toegang

Het huidige stelsel met het toekennen van quota (relatieve stabiliteit genoemd) heeft gezorgd voor overbevissing. In het nieuwe GVB moet de toegang tot visbestanden gebaseerd zijn op ecologische en sociale criteria, waarbij minder destructieve –vistechnieken, een laag brandstofverbruik, goede werkomstandigheden, behoud van werkgelegenheid, kwalitatief goede producten en het naleven van wetten en regels beloond wordt. De criteria leiden tot positieve concurrentie tussen vissers, waarbij de vissers die op de meest ecologisch en sociaal duurzame manier werken toestemming krijgen om meer vis te vangen. Op lange termijn zou een dergelijke aanpak de EU-visserij hervormen. Beslissingen over de toekenning van toegang tot de visserij zouden ingrijpend gedecentraliseerden kunnen worden genomen op basis van ecosysteem/regio/locatie, afhankelijk van de visserij en bestanden. Locale vissers die de toegangscriteria respecteren, moet met voorrang toegang krijgen. Overige vissers van buiten het gebied, kunnen om toegang vragen indien zij aan de duurzaamheidscriteria voldoen.

Introductie 5: De capaciteit in overeenstemming brengen met de beschikbare bestanden

Het precieze niveau van de overcapaciteit in de EU-vloot is niet goed te berekenen, maar wordt in sommige gevallen geschat op twee tot drie keer de duurzame limiet. Het is van groot belang

dat het visvermogen in overeenstemming te brengen met de vismogelijkheden en zo een economisch levensvatbare visserij te garanderen en illegale, ongereguleerde en ongerapporteerde (IOO) visserij en ondoeltreffendheid te voorkomen. Overcapaciteit is meer dan alleen maar een omvangprobleem, het is ook een kwaliteitsprobleem; verschillende vlootsegmenten hebben een ander effect op het zeemilieu, andere brandstofvereisten, leveren andere kwaliteit vis en leiden zo tot andere sociale en economische gevolgen. OCEAN2012 stelt voor om voor elke visserij, in de plaats van voor elke lidstaat zoals nu het geval is, beperkingsdoelen op te stellen op basis van zowel kwantitatieve als kwalitatieve aspecten, onafhankelijk van nationale belangen. Deze moet via relevante instrumenten en bevoegdheden met wettelijk bindende en tijdsgebonden grenzen worden geleverd. Zo kan het vlootvermogen in evenwicht worden gebracht met de beschikbare bronnen per gebied en zo snel mogelijk een duurzame vissersvloot worden gecreëerd. Daarnaast moet het vlootvermogen per visserij regelmatig opnieuw worden beoordeeld om het in overeenstemming te brengen met de veranderingen in de bestanden.

Introductie 6: Subsidies: publieke fondsen voor publieke diensten

Herhaalde pogingen om het visserijsubsidiesysteem in de EU te hervormen, zijn er niet in geslaagd de status quo te doorbreken – er zijn nog steeds te veel, te krachtige schepen die jagen op te weinig vis. Het nieuwe GVB moet een fundamentele verschuiving maken in de prioriteiten voor subsidies. Ze moeten tonen dat het overheidsgeld wordt gebruikt om een algemene bezit te beschermen – de visvoorraden van de EU. Subsidies en andere financiële instrumenten die naar eigen oordeel worden toegekend door Lidstaten moeten de overgang naar milieu- en sociaal duurzame visserij weergeven. Ze moeten het wegwerken van viscapaciteit die niet overeenkomt met eerder genoemde criteria en die de toegestane hoeveelheid overschrijden, ondersteunen. Er mag geen financiële ondersteuning zijn voor programma's die de capaciteit behouden of verhogen.

Het GVB – Een wereldwijd model

OCEAN2012 gelooft dat het behalen van deze hervormingsdoelstellingen bijdragen aan het creëren van een duurzame visserij. Op lange termijn is dit in het voordeel is van het zeemilieu, de visbestanden en de gemeenschappen die van visserij afhankelijk zijn. Als het visserijbeleid wordt opgesteld naar het hierboven beschreven model zou het een blauwdruk voor wereldwijde visserijhervormingen kunnen vormen en een enorme positieve invloed kunnen uitoefenen op het visserijmanagement overal ter wereld.

OCEAN2012 is een alliantie van organisaties die zich bezighouden met het hervormen van het Europese visserijbeleid zij wil overbevissing een halt toe roepen, destructieve vispraktijken stoppen en een eerlijk en een rechtvaardig gebruik van gezonde visbestanden mogelijk te maken.

OCEAN2012 werd opgericht en gecoördineerd door de Pew Environment Group, de natuurbeschermingsafdeling van The Pew Charitable Trusts, een niet-gouvernementele organisatie die streeft naar het beëindigen van de overbevissing in de oceanen overal ter wereld.

De oprichters van OCEAN2012 zijn The Coalition for Fair Fisheries Arrangements, The Fisheries Secretariat, nef (new economics foundation), the Pew Environment Group en Seas at Risk.